

Квітень 2010 р. На засіданні кафедри історії України ЧНУ при обговоренні кандидатської дисертації аспіранта О. В. Руснака на предмет рекомендації до захисту. За столом проф. В. М. Ботушанський, доц. Г. М. Яценюк і проф. П. П. Брицький

він „набив руку” і став почувати себе за кермом досить впевнено. Сьогодні водить автомашину як справжній професіонал не тільки у місті. Для нього немає проблем проїхатися до Кам'янець-Подільського, Києва чи Могилева-Подільського, де знаходиться сімейна гордість – „дальня дача”.

До сьогоднішнього дня вражає його працездатність, наполегливість і цілеспрямованість у роботі. Він завжди є бажаним гостем в редакціях радіо і телебачення, виступає в трудових колективах і організаціях з актуальних питань історичного минулого та сьогодення. Його турбує становище сьогоденного українського суспільства. Свою точку зору аргументовано викладає в місцевій і центральній пресі.

Важко повірити в те, що за його плечима сплив восьмий десяток років. Мені здається, що Петро Павлович такий самий, як і в перші дні нашого знайомства: швидка і впевнена хода, міцний потиск руки, ясний розум, цінка пам'ять, які аж ніяк не говорять про його поважний вік. Секрет його молодості відомий – наполеглива щоденна праця, причому не тільки розумова. Він з дитячих років дружить із фізичною працею. Отримавши дачну ділянку на якихось „косогорах”, він власноручно перелопатив тонни ґрунту, перетворивши її на терасовий зелений оазис. На „ближній дачі” він вирощує прекрасні сорти яблук, груш, слив, винограду, аличі, які живлять його родину вітамінами. Наполегливо працює не тільки в саду, але й на городі, де вирощує чудові врожаї овочів на „дальній дачі”. Він вправно володіє не тільки авторучкою, серед яких визнає тільки китайську, а й сапою, лопатою, вилами, косою. У фізичній праці, як і в науковій, він працює з величезним задоволенням. Як у спілкуванні з людьми, так і в

розумовій та фізичній праці він вмів отримувати насолоду. Не останнє значення у його працездатності має позитивний сімейний мікроклімат, який він створив спільно з дружиною.

Бажаю дорогому нашому Петру Павловичу міцного здоров'я, сімейного благополуччя, радості від дітей і онуків та сил і наснаги для відкриття нових наукових горизонтів.

**Борис Білецький
(Чернівці)**

ПЕТРО ПАВЛОВИЧ БРИЦЬКИЙ – PERPETUUM MOBILE!

Вічний двигун... який не потребує дозаправки. Тільки таким, завжди у доброму настрої і з м'якою посмішкою на вустах, я знаю Петра Павловича. А знайомі ми з ним як колеги по роботі і як люди, позиції яких з багатьох різних питань або співпадають, або дуже близькі, ось уже 35 років поспіль. Цю людину не можна уявити собі в стані спокою, а тим більше бездіяльною. Він відзначається виключною добротою і комунікабельністю. ... Ось ми бачимо його у спілкуванні з колегами, співробітниками, студентами. Будучи доброзичливою людиною, маючи величезний життєвий і науковий досвід, він охоче ділиться ним з молоддю, запалюючи їх внутрішній вогонь, громадою університету, міста, області, черпаючи з цього бездонне джерело енергії для себе.

Разом з тим, якщо це стосується відстоювання істини, глибоких питань історії рідної землі, держави, народу, це служить каталізатором його додаткової енергії. В цих питаннях він проявляє

принциповість. І хоч йому інколи досить дорого доводилось розплачуватись за свою позицію (як це було із захистом докторської дисертації), він був послідовним, не грішив проти істини, не піддався впливам будь-яких авторитетів. Він не терпить неправди в науці та політиці, фальші, фальсифікацій. І якщо потрібно відстояти істину, для Петра Павловича не існує проблем часу і відстаней. У разі потреби як серйозний опонент фальсифікаторів української історії він їде чи то до Москви, чи то до Києва, чи до інших міст (як це робив неодноразово і з питань Другої світової війни, і з питань голодомору-геноциду українського народу, ОУН-УПА та ін.). Петро Павлович вступає в дискусії у зв'язку з цим, незважаючи на особи і їх посади, діє, спираючись на факти як справжній вчений, а не на емоції, критикуючи українських політиків

та „вчених” – фальсифікаторів з-за кордону (проф. Марка Таугера). А це вимагає не тільки знання справи, а й часу та мужності вченого.

У рік свого ювілею Петро Павлович, як і в молоді роки, скрізь і всюди, де б він не був – серед колег, друзів, студентів, сусідів, знайомих, – користується незмінною популярністю та авторитетом, відзначається незвичайною працьовитістю та енергією, високим професіоналізмом і відповідальністю, обов'язковістю та порядністю, скромністю та доброзичливістю.

Тож хай щастить Вам, Петре Павловичу, у всіх сферах життя та на всіх рівнях. Довгих Вам років життя і козацького здоров'я, людського щастя, радості і любові у родинному колі, поваги студентства, колег, друзів, творчих Вам успіхів на благо нашої матінки України!

Бібліографія основних наукових праць професора П. П. Брицького

Монографії:

індивідуальні

- Інтернациональная солидарность в борьбе с фашизмом / П. П. Брицкий. – Львов: Вища шк., 1980. – 136 с.
- Помощь стран социализма в подготовке кадров для освободившихся государств / П. П. Брицкий. – Львов: Вища шк., 1986. – 180 с.
- Научно-техническое сотрудничество СССР с развивающимися странами. – М.: Деп. в ИНИОН № 51240 от 11.07.1991 г. – 170 с.
- Україна у Другій світовій війні (1939-1945 рр.) / П. П. Брицький. – Чернівці, 1995. – 114 с.

у співавторстві

- Сотрудничество общественных организаций стран социализма / И. Н. Мельникова, П. П. Брицкий, С. В. Виднянский. – К.: Наук. думка, 1983. – 268 с.
- Антифашистская солидарность в годы Второй мировой войны. 1939-1945: коллективная моногр. / А. Н. Шлепаков, В. И. Клоков, П. П. Брицкий. – К.: Наук. думка, 1987. – 336 с.
- Політик і особа Петра Болбочана в українській революції: матер. до курсу "Політична історія України ХХ ст." / П. П. Брицький, Є. П. Юрійчук. – Чернівці: Рута, 2004. – 79 с.
- Жертва української революції: трагічна доля полковника П. Болбочана / П. П. Брицький, Є. П. Юрійчук. – Чернівці: Золоті литаври, 2005. – 111 с.
- Буковинці на дипломатичній службі УНР та ЗУНР / Петро Брицький, Олександр Добржанський. – Чернівці: Золоті литаври, 2007. – 241 с.
- Буковинці у боротьбі за українську державність /

- Петро Брицький, Олександр Добржанський, Євгенія Юрійчук – Чернівці: Золоті литаври, 2007. – 483 с.
- Німецький вчений Йоган Коль про Буковину та Галичину в середині ХІХ ст. / П. П. Брицький, П. Бочан. – Чернівці: Золоті литаври, 2007. – 128 с.
- Український вибір: політичні системи ХХ століття і пошук власної моделі суспільного розвитку / В. Ф. Солдатенко (керівник). – К.: Парламентське вид-во, 2007. – 576 с.
- Національна книга пам'яті жертв голодоморів 1932-1933, 1946-1947 років. Чернівецька область: статті, спогади, документи, списки жертв голодоморів. – Чернівці: Зелена Буковина, 2008. – 1088 с. – (Співатор, співупорядник, член редколегії).
- Німці, французи і англійці про Україну та український народ у ХVІІ-ХІХ століттях / П. П. Брицький, П. О. Бочан. – Чернівці: Технодрук, 2011. – 306 с.

Брошури:

- Інтернаціоналізм скріплений кров'ю / П. П. Брицький. – К.: Знання, 1975. – 32 с.
- Курсом плідного співробітництва / П. П. Брицький. – К.: Знання, 1983. – 48 с.
- Організація українських націоналістів та Українська повстанська армія / П. П. Брицький. – Чернівці: Рута, 2002. – 47 с.
- Утворення СРСР: радянський стереотип та історико-правова дійсність / Брицький П. П., Юрійчук Є. П. – Чернівці: Знання, 2002. – 46 с.

Крім того, в наукових збірниках та журналах опубліковано понад 120 наукових статей.